

Ο ΑΡΙΣΤΟ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Έν Αθήναις καί Πειραιεὶ
ἐτησίαι δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
Έν ταῖς Ἐπαρχίαις,
ἐτησία δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
Έν τῷ Ἐξωτερικῷ,
ἐτησία φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 50.
Δικαστικῶν κατασχέσεων 8.
Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιῶτου. Αἱ ἐπι-
στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἐν ἔτος
καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΠΕΡΙ ΘΕΑΤΡΟΥ.

Σὺ δὲ ἐπαρχιώτης, Σὺ ὅστις, δὲν κατοικεῖς
εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς ἐπαρχίας σου, οὐ-
τε εἰς τὴν τοῦ δήμου σου, ἀλλ' εἰς πενιχρόν
τι χωρίον συγχέμενον ἐξ εὐαρίθμων ἀστέ-
γων καλυδῶν. Σὺ ὅστις στερεῖσαι τῶν πάν-
των, καὶ ὅστις ἀγνοεῖς καὶ τὴν λέξιν **Θεά-
τρον**, διότι δὲν ἔχεις δρόμους, ἵνα μετα-
βαίνης ἀσφαλῶς ἐν ὥρᾳ χειμῶνος εἰς τὴν
πρωτεύουσαν τοῦ δήμου σου, οὐχὶ ὅπως τέρ-
της ὀλίγον τὴν ψυχὴν σου ἐκ παραστάσεων
τινῶν τοῦ Καραγκιόζη, ἀν' τοιοῦτος ὑπάρχει
ἔκει, ἢ ἄλλων κωμικῶν ἀντικειμένων, ἀλλ'
ὅπως πωλῆς τὰ προϊόντα σου, οὐτε εἰς τὴν
τῆς ἐπαρχίας σου, διότι ἡ τοκογλυφία ἀφ'
ἐνός καὶ τὸ φορολογικὸν σύστημα ἀφ'
ἑτέρου σοὶ ἀφαιροῦν καὶ αὐτὸν ἐτι τὸν σιελόν
σου, διὰ τὰ ἴδης θέατρον ἰταλικὸν ἢ γαλλι-
κόν, ὡς ἡμεῖς ἐν Ἀθήναις, ὡς ἄλλοι ἐν
Πάτραις, καὶ ἕτεροι ἐν Σύρω, καὶ λάβης
γνώσιν τοῦ πολιτισμοῦ καὶ πολλῶν πραγ-
μάτων, ἅτινα οὐτε κατὰ διάνοιαν ἐφαντά-
στης ποτέ. Σὺ, λέγω, θὰ εὐχαριστηθῆς σή-
μερον ἐὰν μάθης δύο λέξεις περὶ θεάτρον,

οὐχὶ ἔννοεῖς γαλλικοῦ ἢ ἰταλικοῦ, ἀλλὰ
ἑλληνικοῦ.

Δὲν σκοπεύω νὰ σοὶ ἐξάψω τὴν φαντα-
σίαν σου, νὰ διεχειρῶ τὸ κοιμώμενον αἰ-
σθημά σου, καὶ ἀναζωπυρήσω τὴν πατριον
φιλοτιμίαν σου, διηγούμενος τὰ ἐπὶ τῆς ἑλ-
ληνικῆς σκηνῆς παριστάμενα ἑλληνικά α-
ριστουργήματα, ἅτινα ἢ Εὐρώπῃ σύμπασα
βλέπει νῦν ἐκθαμβος ἐπὶ τῶν σκηνῶν αὐ-
τῆς· διότι σήμερον ἡ Μοῦσα τῶν προγό-
νων ἡμῶν ἐφυγαδεύθη ἐκ τῆς ἡμετέρας σκην-
ῆς, καὶ ἀντ' αὐτῆς ὑπάρχουσι Σειρήνες δια-
φορᾶς, ἅς τινος ἢ νέας γενεᾶ τῶν ἑλλή-
νων ἀγαπᾷ καὶ λατρεῖ ὡς ἄλλον Θεόν.

Θέλω σοὶ εἶπει ὀλίγα μόνον τινὰ, ὅπως
ικανοποιήσω τὴν περιέργειάν σου καὶ σοὶ
δώσω νὰ ἐννοήσῃς τί ἐστὶ θέατρον ἑλληνι-
κόν, θέατρον ἐθνικόν, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τῶν
νέων ἑλλήνων. Ἀκολούθησόν μοι.

Έν Ἀθήναις, ἐν τῇ πρωτεύουσῃ αὐτῇ
τοῦ πρωτύπου ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἑλληνικοῦ
Βασιλείου, ὑπάρχει ἔθνικόν τι κτήριο, τοῦ
ὁποίου ὁ προορισμὸς ἦτο διὰ σκοποὺς ὑψη-
λοῦς, διὰ σκοποὺς ἱεροῦς καὶ ἀγίους. Ὁ
ἱερός οὗτος ναός, ἀπὸ τῆς καταλύσεως τῆς

δυναστείας τοῦ Ὄθωνος, μετεσχηματίσθη
εἰς κατάστημα κραιπάλης ἐν ᾧ εὐχάρονται
καὶ κραιπαλοῦν πάντες οἱ ἀντιπρόσωποι
τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ· εἰς στάδιον χυδαίων
ἀγῶνων, ἐν τῷ ὁποίῳ βλέπης νὰ παλαίω-
σι μὲ γλῶσσας, χεῖρας καὶ πόδας οἱ ῥωμα-
λαιώτεροι καὶ ἀθυροστομώτεροι καὶ νὰ στέ-
φονται οἱ ἐξερχόμενοι νικηταὶ ἐκ τῆς πρὸς
στιγμῆν συγκροτουμένης τραμπουκικῆς καὶ
οὐχὶ πολιτικῆς πάλης· εἰς κοινὸν κατάστη-
μα θεάτρον, ἐν ᾧ βλέπης νὰ παριστάνων-
ται καθ' ἑκάστην τὰ τραγικώτερα δράματα
τῆς ὑψηλοῦ καὶ αἱ γελοιωδέστερα κωμω-
δίαι τῶν κωμωδοποιῶν τοῦ κόσμου· εἰσερ-
χόμενος εἰς τὸ κοινὸν αὐτὸ θέατρον ἐλευ-
θέρως, καθ' ὅποιανδήποτε καὶ ἀν' θελήσῃς
ὥραν καὶ λαμβάνων θέσιν τινὰ, κάθῃσαι ἐφ'
ὅσον ἢ περιέργειά σου πληρωθῆ. Ἄρκει νὰ
ἔχῃς διαθέσειν εἰς τὸ νὰ γέλῃς κατὰ κόρον·
ἀρκει νὰ ἀντέχῃς εἰς τὰς συγκινήσεις, ἅς
θὰ σοὶ ἐπιφέρωσιν αἱ γοερᾶι φωναὶ τῶν ἀδυ-
νάτων, τῶν κολαφισθέντων, τῶν ραπισθέν-
των καὶ ἐκμηδενισθέντων ἠθοποιῶν τοῦ ἑλ-
ληνικοῦ λαοῦ! Ὅτε μὲν ἀναρριχᾶται ὡς
περίφημος σχοινοβάτης εἰς τῶν ἀθυροστο-

Κ Η Π Ο Σ

Ο ΑΣΤΑΤΟΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ.

Τί μὲ μέλλει; . τί μὲ μέλλει, καὶ ἀν' ἐπεσ' ὁ Τρικούπης,
Ὁ κρεμανταλᾶς, ὁ μπουφος, ὁ τσιφούτης, ὁ χαλδούπης,
Ὅστις μ' ἔσκαζε καθ' ὥρα τὸ φτωχὸν γὰρ δύο ῥοσφέτια,
Καὶ μοῦ ἔκαν' ὡς κοκκέτα τόσα, τόσα χαμπαέτια;

Ἄ! ἴς τὸ διάβολο ἄς πάγη,

Κ' ἕνας λύκος λυσσασμένος τὴν παρέα τοῦ ἄς φάγη.

Ἥγαϊνα ὁ καχομοίρης πρῶτῃ, βράδυ, μεσημέρι,
Κ' ἐστεκόμουνα ἔμπροστά του ἀναμμένο ἀγιοκέρι·
Καὶ τὸν ἐπαρακαλοῦσα σὰ Χριστὸ καὶ Παναγία,
Φίλους μου νὰ διορίζῃ. . . Ἄ! ἦταν ἀπελπισία

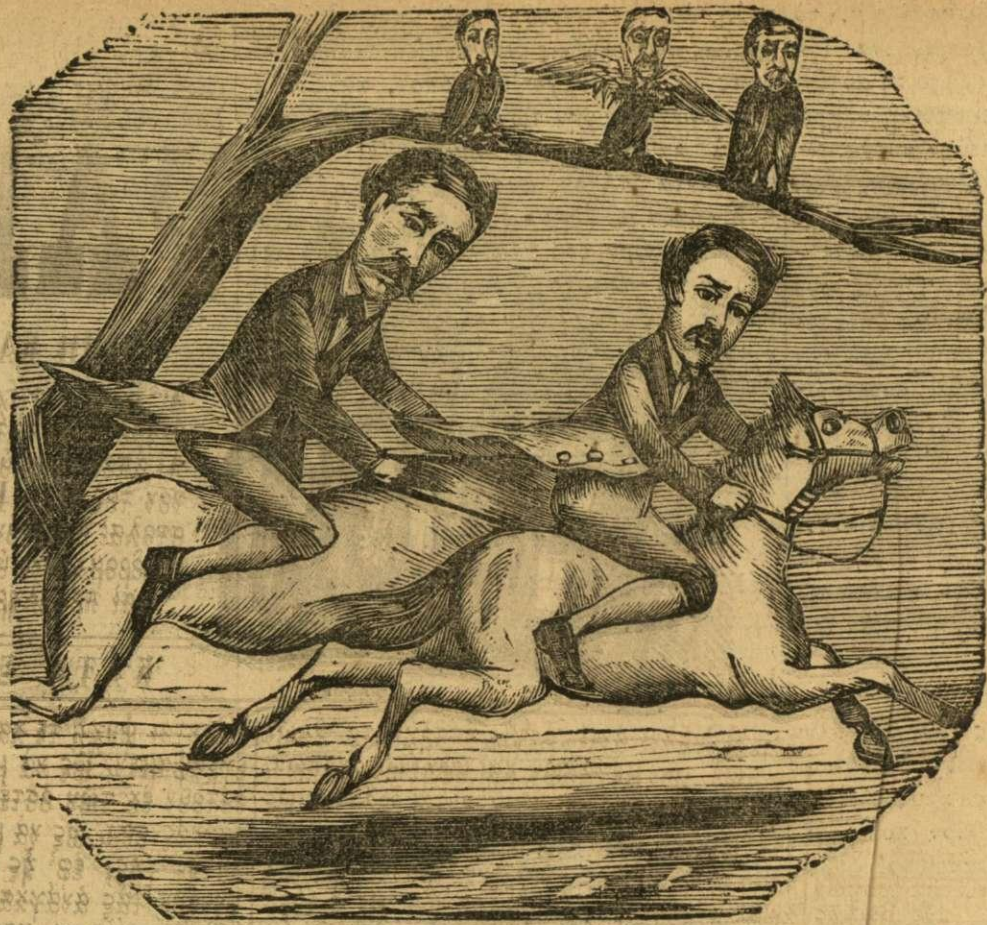
Μὲ αὐτόνε τὸν χαλδούπη,

Ἄπου ἤθελε κ' ἐμένα νὰ μὲ ἐχῃ κλωτσοσκοφί.

Μὰ προχθες μ' ἐσυλλογίσθη. . ἐπροχθες ποῦ παραιτήθη,
Καί μ' ἐφώναξε καὶ μοῦπε πῶς κατὰκαρδα λυπήθη,
Ποῦ μ' ἀδίκησε τοσοῦτον ἐμὲ τὸν ἀγαπητόν του,
Πλὴν ἀν' θέλω, καιρὸς εἶνε, διορθῶν ἢ τ' ἀδικόν του.
Μ' ὠμίλοῦς ὄλο μὲ γέλοια,
Καὶ μοῦ ἔταξ' ὁ ἐρίφης φούρνους μὲ πολλὰ καρβέλια.

Εἰς τὰ σαλιαρίσματά του κράτησα πόζα μεγάλη,
Ἐκαμα νάζια κοκκέτας, κ' ἐκυφα τέλος κεφάλι.
Ἐπεσκέθηκα νὰ ἦμαι τοῦ λοιποῦ πιστός του φίλος,
Νὰ γαυγίζω, νὰ δαγκάνω πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὡς σκύλους·
Τέτοια εἶπα ἴς τὸ χαῖθάνι,
Τέτοια, ὡς ποῦ τῆς δουλειαῖς μου ὄλαις, ὄλαις νὰ μοῦ κάνη.

Τώρα ὁμως; τώρα ὁμως ποῦ μὲ ἐβρίσκεῖς ποῦ μὲ χάνεις,
Ἐτῶν συμμάχων τὰ σαλώνια τρέχω, τρέχ' ὡς μπεχλιβάνης.
Ἄ! ἐγὼ κουτός δὲν εἶμαι, ν' ἀκλουθῶ πιστῶς ἐν κόμμα,
Θὰ πηγαίνω, ὡς τὸ ὄρνειο, ἐκεῖ ὅπ' ὑπάρχει β ρ ὠ μ α,
Καὶ οἱ πάντες ἄς μὲ ἐβρίζουν . .
Δὲν μὲ μέλλει. . τοὺς πιστοὺς μου ἀρκει νὰ μοῦ διορίζουν.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ.

ΛΟΙΒΑΡΔΟΣ.

Δεν με μαγευσαν τὰ τόσα θέλγητρά σου, **Εξουσία,**
 Εἰς τὸ ἄρμά σου κ' ἐμένα ἐπὶ τέλους γὰρ να δέσης.
Σ τὸ μαρμαρινόν μου στήθος ἦν χαλύβδινος καρδιά,
 Τὴν ὁποῖαν νὰ μαγεύσης, ὦ, ποτὲ δὲν θὰ ἴμορέρσης..
 Ἔχε γεία, ὦ **Εξουσία,** ὦ χρυσὴ μου φιλενάδα!
 Σὲ ἀφίω .. φεύγω .. κλαίων τὴν ταλαίπωρον Ἑλλάδα...

Τ' εἶπες, μουρέ; **τ'** εἶπες, μουρέ; **τ'** ἀδρέφι, **τ'** εἶπες, **τ'** εἶπες;
Μουρέ, μ' αὐτὰ τὰ λῆγια σου ἐθάρρυνες τοὺς γῦπες
 Ποὺ κάθονται καὶ μὲς κυττοῦν. . . γιὰ μὰ, 'ς τὸ νοῦ σου ἔλα,
 Καὶ μὴ μοιρολογᾷς καὶ κλαῖς, τζόγια μου, σὰν κοπέλα.
Ἔμεις, μουρέ, ν' ἀφίσουμε γιὰ πάντα τὴν Πατρίδα,
Ἔ τὸν ἀστὸ, 'ς τὸν κόρακα, καὶ εἰς τὴν νυκτερίδα; . .

Θὰ μ' ἐνθουμήθης ταχέως καὶ πικρὰ, πικρὰ θὰ κλάψης,
 Ἐπειδὴ σὰν τὸν Τρικουπὴ νόμφιον δὲν θαύρης ἄλλον..
Ἄχ, σκληρὰ! τὰ σάββανά σου ἀπὸ τώρα νὰ τὰ ράψης,
Ἄφου ῥίπτες' εἰς ἀγκάλας τριῶν Ἡλιογαβάων!
Χαῖρε, χαῖρε, **Εξουσία,** ἀπιστὴ μου φιλενάδα. . .
Ἄχ, ἀφίω! **ἄχ,** ἀφίω, διὰ πάντα τὴν Ἑλλάδα.

Δὲν ἴπιστευα τόσῳ δειλὸς, **Χαρίλαε,** πῶς εἶσαι,
Κ' ὅτι γιὰ πέτοια ἐράμματα θὰ κλαῖς καὶ θὰ λυπησαι.
Φεύγουμε. . . δὲν μᾶς διώξανε. . . δὲν πέσαμε σὰν ἄλλοι. . .
Μουρέ **τ'** ἀδρέφι, τὴμερα φανήκαμε μεγάλοι. . .
Σήμερα ποὺ ἐδείξαμε, τί εἶν' Ἐλευθερία,
Κ' ἐρρίψαμε καὶ ἰὼν τριῶν κάτω τὰ προσωπεῖα! . .

θῆ μίαν οἰανδήποτε ἀπόφασιν, οὐδὲν μέσον ἰσχύει ὅπως ἀποτρέψῃ αὐτὴν τῆς ἐκτελέσεώς της.

Ἦδη αἱ πρῶται ἀκτῖνες τοῦ προσεγγίζοντος Φοίβου ἐχρυσίζον τὰς κορυφὰς τοῦ Τρωλοῦ, καὶ ἡ φύσις ἤρχιζε νὰ ἀνακύπτῃ ἐκ τοῦ ληθάργου, εἰς ὃν ἦτο μέχρι τοῦδε παραδεδομένη. Ἡ Νυσία εἶχεν ἤδη σχηματίσει τὸ σχέδιόν της, διὰ καὶ ἐγερθεῖσα ἐξῆλθεν ἀκροποδῆτι τοῦ μυροβόλου μὲν καὶ χρυσοτεύκτου, δι' αὐτὴν δὲ ἀπαισίου ἐκείνου θαλάμου, καὶ ταχύτερα τῆς ἀστραπῆς ὤρμησε πρὸς τὸ φίλον ὑπερῶν της, ὅπου αἱ θεραπείαι τοσοῦτων καλλιπαρειῶν γυναικῶν ἔκαμον αὐτὴν ἐπὶ μικρὸν νὰ λησμονήσῃ τὴν κατακυριεύουσαν τὴν καρδίαν της Ὀλίφιν καὶ ἀθυμίαν. Ἐκεῖ, καταβληθεῖσα ὑπὸ τοῦ κόπου καὶ τῆς ἀγρυπνίας. ἐξηπλώθη ἐπὶ εὐρέος ἀνακλιτηρίου, καὶ ὁ ὕπνος δὲν ἤργησε βαρὺς νὰ ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτῆς, καὶ νὰ μεταφέρῃ αὐτὴν εἰς τὴν χώραν τῶν ὀνείρων.

Ἄμα ἐξυπνήσασα, πρῶτη αὐτῆς φροντίς ὑπῆρξε νὰ προσκαλέσῃ παρ' αὐτῆ τὸν

συνεργὸν τῆς ἀτιμίας καὶ φίλον τοῦ ἀνδρός της Γύγην, ὅπως ἐπιβάλλῃ εἰς αὐτὸν τὰς προτάσεις, τὰς ὁποίας ἐνέπνευσαν αὐτῇ οἱ θεοὶ καὶ ἡ ἰδία τῆς φιλοτιμίας πρὸς ἰκανοποίησιν τῆς τιμῆς της. Ὁ Γύγης ἐξήρχετο τοῦ παλατίου, ὅτε εἰδοποιήθη παρὰ τινῶν βασιλικῶν θεραπόντων ὅτι τὸν ἐξῆτι ἡ βασίλισσα. Πάραυτα ἀνησυχία τις ἐζωγράφισθη ἐπὶ τοῦ προσώπου τοῦ νέου λοχαγοῦ, καὶ μικρὰ τις ὑπόψια κατέλαβεν αὐτόν· ὃν ἐγνώριζε μὲν τὸν χαρακτήρα τῆς Νυσίδος, καὶ ὅμως προαίσθημά τι φόβου εἶχε κακυριεύσει τὴν καρδίαν του. Μὴ θέλων δυνάφανῆ ὅτι παρακούει εἰς τὴν βασίλισσάν του, ἔσπευσε πρὸς τὸ μέρος τοῦ γυναικωνίου, καὶ ἀμέσως ὠδηγήθη εἰς μεγαλοπρεπῆ τινα καὶ πλούσιον θάλαμον, ὅπου ἀνήσυχον περιέμενε τὴν ἐμφάνησιν τῆς ἡγεμονίδος.

Μετὰ παρέλευσιν ὀλίγων λεπτῶν κυφία τις θύρα ἠνοιχθη, καὶ ἐνεφανίσθη ἡ μεγαλοπρεπῆς Νυσσία, πλουσίως ἐνδεδυμῆ καὶ χρυσοφάντον φέρουσα ποδῆρη χιτῶνα. Εἶχε τὸ ἀνάστημα εὐθυτενὲς καὶ ὑψηλόν, τὸ

ὅσος ἀρρενωπὸν, καὶ ὁ Γύγης ἐξέλαβεν αὐτὴν ὡς ἀρειμάνιον Ἀμαζόνα, πρὸς τὴν σωματικὴν ἀνάπτυξιν καὶ ἰσχύον ἔχουσαν καὶ τὰ ἀκαταμάχητα τῆς ωραιότητος θέλγηττα. Πρὸ ὀλίγου μόλις εἶχεν ἐξέλθει τοῦ λουτροῦ αὐτῆς, διὸ καὶ εἶχε ῥοδοκόκκινον τὴν ὄψιν, μεθυστικὴν δὲ ἀπέπνεε τὸ σῶμα αὐτῆς εὐωδίαν τὴν Ἦραν, ἔλεγε, ἐξελθοῦσαν τοῦ θεοῦ αὐτῆς κομμωτηρίου καὶ πορευομένην πρὸς συνάντησιν τοῦ Ἄρεως.

Ὁ Γύγης, θεθορυθημένος ἐκ τῆς ἐξαισίου ἐκείνης ἐμφανίσεως ἐκλίενεν ἡρέμα τὴν κεφαλὴν καὶ ἔφερε τὴν χεῖρα ἐπὶ τοῦ στήθους εἰς σημεῖον χαιρετισμοῦ. Ἡ καρδία του ἐπαλλε· τοσοῦτον δὲ συνεχύθη, ὥστε οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἠδύνατο νὰ ἀρθρώσῃ λέξιν. Ἐν τούτοις ἡ μεγαλοπρεπῆς Νυσσία ἦλθεν ἀπ' εὐθείας πρὸς τὸν νέον λοχαγόν, καὶ προσηλόνησε ἐπ' αὐτοῦ βλέμμα βασιλικόν, πληθύνων χάριτος καὶ μεγαλείου, εἶπε μὲ φωνὴν ἀπότομον καὶ τεταραγμένην, ἀνεὺ παρεκβάσεων προοιμίων.

(Ἄκολουθεῖ.)